

CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH
TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ SZTUK PIĘKNYCH

WYSTAWY
ZBIOROWE

A D A M B U N S C H
EUGENIUSZ GEPPERT
TEODOR GROT
WŁADYSŁAW JAROCKI

1952

PAŁAC SZTUKI — KRAKÓW, PLAC SZCZEPAŃSKI 4

EUGENIUSZ GEPPERT

urodził się dnia 4 września 1890 r. we Lwowie. Studiuje początkowo na Uniwersytecie Jagiellońskim do 1912 r., po czym od r. 1912 do 1920 z czteroletnią przerwą pierwszej wojny światowej — uczęszcza do krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie nabywa pierwsze podstawy wiedzy malarskiej w pracowni prof. Jacka Malczewskiego, a częściowo u prof. Stanisława Dębickiego. Lata pierwszej wojny spędza w Orenburgu, a sam koniec wojny jako żołnierz tworzącej się Armii Polskiej.

W roku 1923 zostaje członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków w Krakowie, a już w 1924 roku jest wiceprezesem Związku. Lata 1925—27 włącznie spędza na studiach w Paryżu, częściowo jako stypendysta Ministerstwa Oświaty. Po powrocie do kraju przebywa parę lat w Warszawie, a od 1931 r. już stale w Krakowie i tu bierze czynny udział w życiu związkowym, jako sekretarz i wiceprezes zarządu, oraz organizator życia związkowego na terenie całej Polski; jest także członkiem redakcji „Głosu Plastyków“ i delegatem do Zarządu Międzynarodowego Związku Artystów Plastyków. Należy do grupy „Zwornik“, z którą to grupą bierze udział w wystawach krajowych i zagranicznych. Drugą wojnę światową spędza w Krakowie, w roku 1939 zostaje aresztowany przez hitlerowców, a po zwolnieniu z więzienia współpracuje w życiu samopomocowym Związku.

W 1945 r. jest delegowany na Dolny Śląsk, już z ramienia odrodzonego Związku Polskich Artystów Plastyków, w którego reorganizacji bierze czynny udział i zakłada placówkę związkową — Okręg Wrocławski, którego jest prezesem w latach 1946 do 1948 r. W roku 1946 dekretem Ministra Kultury i Sztuki zostaje powołany do organizowania Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, jest jej pierwszym dyrektorem i rektorem, a obecnie profesorem malarstwa na wydziale ceramiki i szkła.

Eugeniusz Geppert zaczyna wystawiać po raz pierwszy w roku 1916 na polskiej wystawie w Moskwie, urządza szereg wystaw indywidualnych w Paryżu, Warszawie, Krakowie, Wrocławiu oraz wystawia na salonach ogólnopolskich i zagranicznych. Zdobywa szereg odznaczeń: medale: srebrny (Zachęta 1930 r.), brązowy (P. W. K. 1929 r.), pierwsze miejsce w konkursie na Salę Kawalerii na Wawelu — ponadto nagrody na salonach ogólnopolskich (1938—1939 r.). Ostatnio w 1947 r. otrzymał Wojewódzką Nagrodę Plastyczną we Wrocławiu. Prace jego niejednokrotnie zakupywane do zbiorów państwowych i komunalnych.

Obecna wystawa zbiega się z 35-leciem samoistnej pracy twórczej.

88. Autoportret I	olej
89. Patrol	"
90. Hetman Czarniecki	"
91. Przed wyścigami	"
92. Chłopak z końmi	"
93. Most Uniwersytecki we Wrocławiu	"
94. Portret żony w czarnym żakiecie	"
95. Wiosna nad Odrą	"
96. Drewniane koniki I	"
97. Kąpiące się	"
98. Akt	"
99. Portret żony w żółtej bluzce	"
100. Szwoleżer Ks. Warszawskiego	"
101. Dżokej	"
102. Zabawa ludowa	"
103. Autoportret II	"
104. Martwa natura (z żółtą draperią)	"
105. Ulica paryska	"
106. Pejzaż z barkami	"
107. Martwa natura	"
108. Ułani z epoki napoleońskiej	"
109. Wyścigi	"
110. Generał Bem	"
111. Portret żony w zielonej bluzce	"
112. Jazda napoleońska	"
113. Drewniane koniki II	"
114. Cyrk	"
115. Martwa natura z malowanką	"
116. Port węglowy	"
117. Kłodzko	"
118. Ustka	"
119. Wyspa tumska	"
120. Portret Z. Cz.	"
121. Martwa natura	"
122. Dwernicki	akwarela
123. Ułani I	"
124. Martwa natura	"
125. Ułani II	akwarela
126. Port w Ustce	"
127. Mierostawski	"
128. Pejzaż wrocławski I	gwasz
129. Pejzaż wrocławski II	"
130. Pejzaż wrocławski III	"
131. Pejzaż z Ustki	"

132. Ułani III		akwarela
133. Ułani IV		"
134. Most Grunwaldzki		"
135. Wyspa piaskowa		"
136. Biórków		"
137. Czwórka		"
138. Rysunek I		
139. Rysunek II		

